U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **A. P.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 3. 2010, č. j. 17 Ad 12/2010 - 10,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podáním ze dne 8. 1. 2010, označeným jako *odvolání vůči rozhodnutí*, žalobce napadl rozhodnutí žalované ze dne 21. 12. 2009, č. X, jímž byla zamítnuta jeho žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, s přihlédnutím k Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a k Nařízení Rady (EHS) č. 574/72. Žalobce se domáhal toho, aby bylo jeho odvolání postoupeno Ministerstvu práce a sociálních věcí s odvoláním se na tvrdost zákona.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 25. 3. 2010, č. j. 17 Ad 12/2010 - 10, návrh žalobce odmítl a rozhodl dále, že po právní moci usnesení bude věc postoupena ministru práce a sociálních věcí jako správnímu orgánu s pravomocí o podání žalobce rozhodnout.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost a přislíbil její doplnění ve lhůtě osmi dnů.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo stěžovateli doručováno nikoliv do vlastních rukou na adresu jeho bydliště; stěžovatel nebyl zastižen, a zásilka byla proto vložena do domovní schránky dne 1. 4. 2010. Tyto údaje jsou uvedeny na doručence založené v soudním spisu.

Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), *nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.*

Podle § 49 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), *do vlastních rukou se doručují písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud.*

Soudní řád správní neukládá povinnost doručovat usnesení do vlastních rukou, v daném případě tak nenařídil ani soud, proto bylo napadené usnesení doručováno nikoliv do vlastních rukou postupem podle § 50 odst. 1 o. s. ř.

Podle tohoto ustanovení, *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.*

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovateli byla zásilka obsahující napadené usnesení doručena dnem jejího vhození do domovní schránky stěžovatele, tj. 1. 4. 2010.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Napadené rozhodnutí obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po doručení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*

Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek dne 1. 4. 2010. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 2. 4. 2010 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 15. 4. 2010 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní*

poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 15. 4. 2010 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Krajskému soudu v Ostravě na poště 708 00 Ostrava 8 až dne 19. 4. 2010, tedy opožděně; zmeškání lhůty nelze prominout.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 3. 2010, č. j. 17 Ad 12/2010 - 10, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona, neboť byla podána opožděně.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu